

Masterplan Technisch Beroepsonderwijs – editie 2007

Bijeenkomst 1 maart 2007

Onder het thema "als je het niet kan oplossen, is er ook geen probleem" kwam op 1 maart het regionale onderwijs (VMBO, Voortgezet Onderwijs, MBO en HBO) bijeen in een door iNDEX Technocentrum georganiseerde brainstormsessie.

Over het bestaan van het probleem: een oplopend tekort aan technisch geschoolden van passend niveau op de arbeidsmarkt voor technisch personeel, was iedereen het snel eens. De uitstroom uit het technisch beroepsonderwijs is ontoereikend voor wat betreft de aantallen gediplomeerde schoolverlaters en vaak sluit het niveau van schoolverlaters niet aan op de vraag. Dit probleem werd in de inleiding van de bijeenkomst opgesplitst in de deelproblemen "te weinig instroom, te weinig doorstroom, te hoge uitval en daardoor te lage uitstroom".

De deelnemers kregen ter voorbereiding een korte uiteenzetting over de centrale vraag van de brainstormsessie: " Kan de volgende partner (bijv MBO of HBO) in de onderwijsketen de aantrekkelijkheid van de voorgaande ketenpartner (bijv VMBO of VO) versterken.

Deze vraag komt voort uit het 'nieuwe denken' waarin de vraag centraal staat: met welk perspectief zijn jongeren eigenlijk bezig tijdens hun beroepskeuze/ keuze van een vervolgopleiding. Onze stelling is dat dit een zeer korte termijn perspectief is: Jongeren willen niet later... maar morgen!

De redenering is dat, wanneer het onderwijs zich richt op dat korte perspectief, de aantrekkingskracht van elke ketenpartner wordt versterkt en daarmee de aantrekkingskracht van de keten zelf. Dat leidt vervolgens tot meer instroom en minder uitval.

Deze redenering staat haaks op wat het 'oude denken' kan worden genoemd: het schetsen van een mooi beroepsperspectief (Kijk eens wat een mooi beroep...). De effectiviteit van dat 'oude' denken is mager gebleken. Ondanks de inzet van veel tijd, geld, projecten, programma's en successen om een zo mooi mogelijk beroepsperspectief te schetsen, is het gesignaleerde probleem er immers niet kleiner door geworden.

Na de inleiding aten de deelnemers een broodje waarna ze in vier groepen werden verdeeld en de eigenlijke brainstorm kon beginnen. Na een korte opwarmronde vroegen we de deelnemers zoveel mogelijk ideeën te genereren voor de manier waarop scholen kunnen bijdragen aan de versterking van het 'korte perspectief'. De ideeën werden geïnventariseerd en gegroepeerd. Daarna werd gevraagd de top drie van de beste ideeën te benoemen. Deze 'beste ideeën' werden tot slot plenair kort besproken (zie bijlage)

De vier groepen stelden de volgende TOP 3 op:

Groep A

1. Betrek ouders bij DOE-activiteiten met leerlingen
2. Organiseer gezamenlijke (schooloverschrijdende) projecten
3. Stel de 'beleving' voorop

Groep B

1. Stuur techniekdocenten naar de kunstacademie voor het opfrissen van hun creativiteit
2. Maak teams: VMBO, MBO, HBO
3. Geef nieuwe, meer aansprekende, namen aan bestaande opleidingen

Groep C

1. Organiseer en faciliteer activiteiten tussen de hoogste en laagste klassen van op elkaar aansluitende ketenpartners (dus laat VO leerlingen meelopen met projecten op MBO.HBO etc)
2. Adverteer collectief voor techniek + minder wegstoppen van techniek, vakherkenning. Er kan gebruik gemaakt worden van filmgadget via internet (zoals verkiezingsclip SP)
3. Stimuleren de doorstroom; laatste leerjaar/eerste leerjaar schakelen, overleg docent/docent over uitwisselingsmogelijkheden in de eerste plaats tussen laatste en eerste leerjaar; samenwerking

tussen scholen (VO/HBO, MBO/HBO, VMBO/MBO). Docentenuitwisseling tussen scholen voor bijvoorbeeld voor halfjaar.

Groep D

1. Verbeter de contacten in de onderwijsketen (VMBO-MBO-VO-HBO), zowel tussen studenten als docenten.
2. Regel structurele aandacht in de media.
3. Techniek onderwijs verbeteren + terugkoppeling naar dagelijks leven.

Samengevat

Het is duidelijk dat de aanwezigen winst zien in een intensievere samenwerking tussen partners in de onderwijsketen. Het organiseren van gezamenlijke projecten tussen de hoogste en laagste klassen van op elkaar aansluitende onderwijspartners lijkt daarvoor de meest aangewezen weg. Daarvoor is dan wel noodzakelijk dat de contacten binnen de onderwijsketen worden versterkt.

Daarnaast willen de deelnemers beter aansluiten op de beleving van de leerling. In het oude denken werd leerlingen een perspectief voorgehouden. Het nieuwe denken zoekt juist dichter aansluiting bij het perspectief dat jongeren ook werkelijk wat zegt. Daarvoor zullen we beter in de gaten moeten hebben hoe leerlingen hun studie en hun toekomst beleven. Daarbij moeten we dan niet in de oude fout vervallen om 'ons' lange termijn perspectief te vertalen naar jongerentaal. Het gaat immers om het feit dat jongeren met een 'ander' perspectief bezig zijn.